

23. Samsó (Jud 13-16)

La història de Samsó és una de les més famoses però també de les més tràgiques de la Bíblia. A diferència de Gedeó, que era humil, Samsó va ser un home dotat d'un do extraordinari que no sempre va saber fer servir bé. Ell va ser un "natzireu", algú consagrat a Déu des d'abans de néixer, i la seva força increïble no venia dels seus músculs, sinó de l'Esperit del

Senyor:

Samsó va néixer en un moment en què els filisteus oprimien Israel. Un àngel va anunciar als seus pares que el nen havia de seguir una regla especial: no beure vi ni tallar-se mai els cabells, com a senyal de la seva consagració. En créixer, Samsó va demostrar una força sobrehumana: va ser capaç de despedregar un lleó amb les mans i de derrotar mil enemics amb només la mandíbula d'un ase. Tot i això, la seva gran debilitat va ser la falta de prudència.

Es va enamorar de Dalila, una dona que treballava per als filisteus. Els enemics de Samsó li van oferir una fortuna si descobria el secret de la seva força. Dalila ho va intentar diverses vegades i, encara que Samsó la va enganyar al principi, ella va insistir tant que ell va acabar confessant la veritat: "Si em tallen els cabells, la meua força se n'anirà, perquè soc un consagrat de Déu". Mentre Samsó dormia, Dalila va fer que li tallessin les set tresses del cap. En despertar, el Senyor s'havia apartat d'ell. Els filisteus el van capturar, li van treure els ulls i el van posar a treballar com un esclau a la presó.

Però la història no s'acaba aquí. Durant una gran festa al temple del déu Dagó, els filisteus van treure Samsó per burlar-se'n. Samsó, penedit i amb els cabells havent crescut de nou, va pregar: "Senyor, recorda't de mi i dona'm força només una vegada més". Va recolzar les mans a les dues columnes centrals que sostenien l'edifici i, empenyent amb tota la seva ànima, el temple es va esfondrar. En la seva mort, Samsó va aconseguir una victòria per al seu poble més gran que la que havia aconseguit en tota la seva vida.

Punts clau segons la Bíblia

- Els dons són per servir: La força de Samsó era un regal de Déu per alliberar el poble, no per a benefici propi. Ens ensenya que els nostres talents han de fer-se servir amb responsabilitat.
- La fragilitat del cor: Samsó, essent l'home més fort del món físicament, va resultar ser molt feble davant la temptació. La veritable fortalesa és la de l'esperit, que ens ajuda a dir "no" a allò que ens allunya de Déu.
- Déu no abandona el pecador: El fet que la força tornés a Samsó al final és un signe de la misericòrdia divina. Quan es va humiliar i va demanar ajuda de cor, Déu va tornar a escoltar-lo.
- La consagració: El cabell llarg era el signe exterior de la seva amistat amb Déu. En permetre que li tallessin, Samsó va trencar simbòlicament la seva aliança. És un recordatori de la importància de cuidar la vida espiritual.
- Figura de la victòria de Crist: Molts sants veuen en la mort de Samsó una figura de Jesús: algú que, en estendre els braços (Samsó a les columnes, Jesús a la Creu) i morir, destrueix el poder de l'enemic i salva el seu poble.

Text bíblic

Consulta la font original aquí: **Jutges 13-16 (BCI)**

Activitats de Reflexió

1. Comprensió del text: Quin era el secret de la força de Samsó i com van aconseguir els filisteus derrotar-lo finalment?

2. Contingut doctrinal: Si la força de Samsó venia de l'Esperit del Senyor, què ens ensenya això sobre l'origen i la finalitat dels nostres propis talents?
3. Samsó com a figura de Crist: Quina similitud troba la teologia entre l'acte final de Samsó al temple de Dagó i el sacrifici de Jesús al Calvari?
4. Aplicació catequètica: Samsó va vèncer un lleó però no va poder vèncer les seves pròpies passions. Per què és més important la fortalesa interior que la física?
5. Compromís de fe: El relat ens parla de "segones oportunitats". Com et motiva la resposta de Déu a la darrera pregària de Samsó per confiar en el perdó de Déu quan t'equivoques?

[← Torna a l'Inici](#)